

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ
В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ:
РЕАЛІЇ, ПРОБЛЕМИ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Житомир - 2014

**КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
ЖИТОМІРСЬКА ФІЛІЯ**

**МАТЕРІАЛИ
VIII Міжнародної науково-практичної конференції**

**КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: РЕАЛІЇ, ПРОБЛЕМИ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

17 – 18 травня 2014 року

Житомир – 2014

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ:
реалії, проблеми, перспективи

ЗМІСТ	
ВСТУП.....	3
dr Mirosław Karpiuk WARUNKI ŚWIADCZENIA USŁUG TURYSTYCZNYCH PRZEZ PRZEDSIĘBIORCÓW	4
dr Maria Koniusz TURYSTYKA JAKO CZYNNIK ROZWOJU SPOŁECZNO – EKONOMICZNEGO REGIONU STRESZCZENIE	10
Архипова Л. М. ЕКОЛОГІЧНА ГРАМОТНІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ	17
Белько М. М. ЗАСАДИ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОБЛІКУ, АНАЛІЗІ І КОНТРОЛІ.....	20
Болух А. А. НЕОБХІДНІСТЬ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ВАЛОВОЇ ТОРГОВОЇ НАЦІНКИ ДЛЯ ЦЕЛЕЙ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	23
Бочан І. О. ХАРАКТЕРНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	25
Буднік С. В. ТУРИСТИЧНА ОСНОВА В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ.....	29
Височин І. В. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВНУТРІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ В УКРАЇНІ.....	32
Вишневська Н. М. ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИЙ ПЕРСОНАЛ ЯК ЗАПОРУКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	35
Вікарчук О. І. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДПРИЄМСТВА	37
Гребенюк Ю. С. КОМУНІКАТИВНА ПІДГОТОВКА МЕДИЧНИХ СЕСТЕР ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ. 40	
Дмитрієва С. М., Богатирчук Т. РОЗВИТОК МИСЛЕННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ ЯК УМОВА ПІДВИЦЕННЯ ЇЇ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ.....	41
Дмитрієва С. М., Євдокимова Ю. М. ЧИННИКИ МІЖОСОБИСТІСНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У ГРУПАХ РОВЕСНИКІВ	45
Дмитрієва С. М., Левчук І. М. ТВОРЧІ ЗДІБНОСТІ ОСОБИСТОСТІ ЯК УМОВА ЇЇ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ 49	
Дубравська Н. М. ЯКІСНА ВИЩА ОСВІТА ЯК УМОВА ВХОДЖЕННЯ ДО ЗАГАЛЬНОЄВРОПЕЙСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ	53
Захарчук С. С. ВПЛИВ ФАКТОРІВ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ.....	55
Калініченко О. О. ПЕРСПЕКТИВИ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	59

С.М. Дмитрієва,

завідувачка кафедри загальної, вікової

та педагогічної психології, к.психол.н., доцент

(Житомирський державний університет імені Івана Франка)

Т. Богатирчук,

студентка 2-го курсу

(Житомирський державний університет імені Івана Франка, ФПДО)

РОЗВИТОК МИСЛЕННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ ЯК УМОВА ПІДВИЩЕННЯ ЇЇ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ

Середній шкільний вік займає особливе місце в розвитку дитини, оскільки він є складним, перехідним періодом від дитинства до дорослості. У цей період в усіх напрямках - фізичному, розумовому, моральному, соціальному - відбувається становлення якісно нових утворень, з'являються елементи дорослості в результаті перебудови організму, самосвідомості, відносин з дорослими і товаришами, способів соціальної взаємодії з ними, інтересів, пізнавальної та навчальної діяльності, змісту морально-етичних норм, що опосередковують поведінку, діяльність і відносини [2].

41

У цьому віці у школярів з'являється потреба в активному, самостійному, творчому пізнанні, яке певною мірою реалізується і в навчальній діяльності, що переходить на більш високий рівень і набуває для учня за наявності ефективного психолого-педагогічного впливу новий особистісний сенс, перетворюючись на діяльність з самоосвіти та самовдосконалення [3].

У середньому шкільному віці продовжує розвиватися логічне мислення, що має характер теоретично-рефлексивного. Набуті в молодшому

шкільному віці операції стають формально-логічними, а міркування, абстрагуючись від конкретного, наочного матеріалу, представляються у словесній, гіпотетико-дедуктивної формі. Оволодіння в процесі навчання системою наукових понять розвиває у школярів середньої ланки основи понятійного та теоретичного мислення, яке дозволяє учневі вирішувати навчальні завдання, орієнтуючись на внутрішні, істотні властивості і відносини. Включене в процес навчання мислення підлітка різноманітне: проявляється в ньому в плані розуміння навчального матеріалу, оволодіння необхідним змістом, способами дій, рішенням різних завдань і проблем, постановкою цілей, рефлексивною регуляцією [4].

Можливості розвитку розумової діяльності дітей цього віку у процесі навчання посилюються оптимальною організацією педагогічного впливу з боку суб'єктів навчального процесу, які повинні створювати комплексні умови для ефективного формування мислення учня. Накопичений в педагогічних дослідженнях досвід формування розумової діяльності дитини, наявні педагогічні технології розвитку вимагають подальшої модифікації з урахуванням нових сучасних вимог навчання [5].

Психолого-педагогічними дослідженнями з тих чи інших аспектів розглянутої проблеми займалися багато зарубіжних та вітчизняних вчених: А.Валлон, Ф. Вернон, М. Вертхеймер, Р. Кеттелл, Ж. Піаже, Т. Симон, К. Спірмен, Л. Терстоун, В. Штерн, Л.С. Виготський, С.Л. Рубінштейн, Д.Б. Ельконін, Л.І.Божович, М.В.Матюхіна, А.К. Маркова, Н.Г. Морозова, С.Д. Смирнов і багато ін.

У ряді досліджень відзначалася необхідність виявлення різних факторів, що спонукають школярів до навчальної діяльності, розкриття взаємозв'язків між ними для визначення оптимальних технологій психолого-педагогічного впливу на учнів.

Представники сучасної психологічної науки, зокрема А.В. Петровський, А.В. Брушлінський, О.М. Леонтьєв [3] визначають мислення як:

- соціально обумовлений, безпосередньо пов'язаний з мовою психічний процес пошуків та відкриття нового, процес опосередкованого та узагальненого відображення дійсності в ході аналізу та синтезу (А.В. Петровський);

- процес свідомого відображення дійсності у таких об'єктивних її властивостях, зв'язках та відношеннях, в які включаються і недоступні безпосередньому чуттєвому сприйманню об'єкти (О.М. Леонтьєв);

- нерозривно зв'язаний з мовою соціально обумовлений психічний процес самостійного пошуку суттєво нового, тобто опосередкованого та узагальненого відображення дійсності в ході її аналізу, що виникає на основі практичної діяльності з чуттєвого пізнання і далеко виходить за його межі (А.В. Брушлинський).

Склавши основні моменти цих визначень, можна сказати, що мислення:

- це психічний процес, який є узагальненим та опосередкованим відображенням загального та суттєвого в дійсності;

- як і інші психічні процеси, виконує регулюючу функцію стосовно поведінки людини, оскільки пов'язане з утворенням цілей, засобів, програм діяльності;

- як і інші психічні процеси, є властивістю високоорганізованої функціональної системи;

- це процес соціально обумовлений. Соціальне походження мають не тільки мета, прийоми та операції мислення, але й знання. Мислення неможливе без знань, здобутих у ході людської історії [3].

Таким чином, маючи спільні характеристики з іншими психічними процесами, воно має і свої специфічні особливості.

Виділяють декілька класифікацій видів мислення [2].

1. За змістом:

а) конкретно-дійове – мислення в практичній діяльності, безпосередньо включене в практичну діяльність;

б) наочно-образне – мислення з опорою на образи сприймання або образи уяви;

в) абстрактне (понятійне) – мислення з опорою на абстрактні поняття та судження.

2. За характером задач, що вирішуються:

а) практичне мислення – мислення, що спрямоване на розв'язання задач, які виникають у ході практичної діяльності;

б) теоретичне – мислення, спрямоване на розв'язання теоретичних задач, лише опосередковано пов'язаних з практикою.

3. За ступенем новизни та оригінальності виділяють:

а) репродуктивне (шаблонне) – відтворююче мислення;

42

б) творче – мислення, в якому вирішується проблема, виробляється нова стратегія, знаходиться нове, раніше невідоме.

На середній шкільний вік припадає активний пізнавальний розвиток особистості. Цей віковий період особливо плідний для розвитку абстрактного (словесно-логічного) мислення. Матеріал, який засвоюють діти у школі, вимагає вищого, ніж у молодших школярів, рівня навчально-пізнавальної і мислительної діяльності, водночас він спрямований на розвиток цієї діяльності. Учні повинні оволодіти системою наукових понять математики, фізики, хімії. Саме ці предмети потребують нових способів засвоєння знань і спрямовані на розвиток теоретичного, тобто формального, рефлексивного (предметом аналізу є власна інтелектуальна операція) мислення. Його Ж. Піаже називав мисленням на рівні формальних операцій. Воно розгортається в роздумах про можливе, у порівнянні дійсності з тими подіями, які могли б відбутись чи не відбутись. Цей вид інтелектуальної роботи має абстрактний характер. Якщо молодші школярі здебільшого працюють з конкретними емпіричними даними, то підлітки все частіше ставляться до всього, як до одного з варіантів можливого [3].

Формальні операції виникають на основі конкретних. Характерною їх особливістю є відмежування форми знання від його змісту. Це означає, що учень оперує причинно-наслідковими зв'язками незалежно від конкретного змісту завдання. Загалом, здійснення формальних операцій у процесі пізнання свідчить про розвиток форм логічного мислення.

На стадії формальних операцій школяр здатний відкривати закономірності і систематично досліджувати чинники, які зумовлюють певну подію. У цьому віці виникає прагнення будувати життєві плани, що потребує гіпотетико-дедуктивного мислення, для якого властиві формальні операції [8].

Новим у розвитку мислення є зміна способів розв'язування пізнавальних завдань. На відміну від молодшого школяра, учень середнього шкільного віку починає аналіз завдань зі з'ясування можливих відношень у наявних даних, висуває різні припущення про їх зв'язок, а потім перевіряє їх. Розвивається вміння оперувати гіпотезами у процесі розв'язування мислительних завдань. Мислення на рівні формальних операцій передбачає вміння формулювати, перевіряти та оцінювати гіпотези, маніпулювати не тільки відомими фактами, які можна перевірити, а й думками, які суперечать наявним знанням. Це розвиває здатність учнів планувати і передбачати [9].

Прийнято вважати, що не всі люди здатні мислити на рівні формальних операцій. Більш того, підлітки і дорослі, що досягають цього рівня, не можуть постійно на ньому утримуватися. Наприклад, багато людей, стикаючись з незнайомими проблемами в нових для них ситуаціях, часто повертаються до конкретнішого типу міркувань. Ймовірно, для розвитку формально-операційного мислення необхідний певний рівень інтелекту. Культурні і соціоекономічні чинники, особливо освітній рівень, також грають тут деяку роль [10].

Середній шкільний вік є порою динамічного розвитку таких індивідуальних особливостей мислення, як творчість, самостійність, гнучкість.

До загальних ознак творчого характеру мислення належать:

- 1) оригінальність думки, здатність давати відповіді, які суттєво відхиляються від звичних;
- 2) велика кількість думок, ідей, що виникають у людини за одиницю часу;
- 3) сприйнятливість до проблем, чутливість до суттєвого;
- 4) здійснення розумових дій доцільно, а не випадково;
- 5) здатність виявляти нові, незвичні функції об'єкта чи його частини;
- 6) гнучкість розмірковування, коли людина може легко відхилитися від звичного способу розв'язування завдання, долаючи «бар'єр минулого досвіду»;
- 7) здатність самостійно відкривати нові знання тощо [1].

Самостійність мислення учня реалізується в умінні самостійно побачити, поставити нове запитання, нову проблему, розв'язати її власними силами, у незалежності вибору способу поведінки. Ознаками гнучкості мислення є здатність змінити раніше складений план розв'язування завдання, якщо він не відповідає умовам, які розкрилися у процесі роботи [7].

Нерідко учні відчують труднощі в процесі мислення, недостатню розвиненість таких мисленневих операцій, як аналіз, синтез, порівняння, узагальнення. А засвоєння ними понять часто є неглибоким. Зосередженість на деталях, дрібних фактах заважає виокремити головне і зробити необхідні узагальнення. Іноді їм не вистачає критичності в оцінюванні власної розумової діяльності, наприклад, у них рідко виникають сумніви щодо якості написаного твору чи іншої виконаної ними роботи. Тому вони часто неохоче сприймають пропозиції ще раз обдумати виконане завдання [6].

Зважаючи на існування певних труднощів у розвитку мислення школярів, необхідним напрямом роботи є визначення рівня розвитку мисленнєвої діяльності, а також її якісних характеристик.

Розкриваючи тему нашої статті, варто описати основні результати дослідження, в ході якого були використані такі методики діагностики мислення підлітків: методика «Порівняння понять» (спрямована на дослідження процесів аналізу і синтезу мислення), методика «Істотні ознаки» (виявляє логічність суджень досліджуваного), методика «Виключення зайвого» (спрямована на дослідження аналітико-синтетичної діяльності людини, вміння узагальнювати), методика «Встановлення послідовності подій» (вивчення вміння розуміти зв'язок подій і будувати послідовні умовиводи), варіант VI субтесту шкали Р. Амтхауера (дослідження аналітичності індуктивного мислення в умовах обмеженого часу). За допомогою вказаних методик ми провели емпіричне дослідження особливостей мислення підлітків.

Дослідження проводилось у загальноосвітній школі I-III ступенів ім. О.Онишка у с. Мирославка Бердичівського району у січні-лютому 2014 року. У дослідженні взяли участь 20 учнів 8 класу (вік – 13-14 р.).

Отримані результати вказують на існування найістотніших труднощів у розвитку аналітичності індуктивного мислення. Саме цей факт підтверджується віковими особливостями розвитку мислення підлітків. Саме у підлітковому віці активно формується абстрактно-логічне мислення, а тому більшість підлітків все ж таки можуть мати труднощі у виконанні завдань на математичні дії, оскільки саме математичні дії характеризують найбільшу приналежність до функцій абстрактного мислення учня.

Виходячи із описаних особливостей розвитку мисленнєвої діяльності учнів середнього шкільного віку важливим стає визначення найбільш ефективних методів у роботі по розвитку всіх сторін їхнього мислення.

Так, найбільш цікавими нам видаються такі системи розвитку мислення, як теорія розв'язання винахідницьких завдань Г.С. Альтшуллера та теорія розвитку критичного мислення С.О. Терно [10].

До основних функцій та сфер використання ТРВЗ відносяться:

1. Вирішення винахідницьких завдань будь-якої складності та спрямованості.
2. Прогнозування розвитку технічних систем.
3. Пробудження, тренування та правильне використання природних здібностей людини у винахідницькій діяльності.
4. Вдосконалення колективів людей.

Стислий алгоритм вирішення творчих завдань:

1. Точно зрозуміти завдання.
2. Сформулювати протиріччя і ідеальний кінцевий результат.
3. Скласти модель задачі.
4. Пошукати в кожній частині моделі завдання ресурс для вирішення завдання.
5. Застосувати прийоми вирішення протиріччя.
6. Сформулювати кілька рішень (творчі завдання мають багато правильних рішень).
7. Вибрати найсильніше рішення.
8. Проаналізувати : чому задача з'явилася, що треба зробити , щоб подібні завдання більше не з'являлися, чому довелося її так довго вирішувати , чого мене навчила ця задача [9].

Теорія розвитку критичного мислення С.О. Терно розглядає критичне мислення як пошук здорового глузду, тобто орієнтація на те, як міркувати об'єктивно і діяти логічно з урахуванням як своєї позиції, так й інших думок, уміння відмовитися від власних упереджень.

За положеннями теорії проблемна задача розв'язується, як правило, у такій послідовності:

1. З'ясовується, яка інформація потрібна для розв'язання проблеми і якою інформацією ви володієте;
2. Розробляється план, щоб поступово, крок за кроком, поєднати наявну інформацію з невідомою, на цьому етапі використовуються такі правила:
  - ✓ розділити проблему на частини;

- ✓ розв'язати більш прості проблеми, що відбивають окремі аспекти основної проблеми;
  - ✓ використати графічні зображення, щоб представити проблему різними способами;
  - ✓ розглянути окремі випадки, щоб «відчути» проблему;
3. План дослідження виконати поетапно;
  4. Здійснити огляд розв'язування і пересвідчитися, що воно дійсно є розв'язанням даної проблеми та відповідає наявній інформації [10].

Для того, щоб учні могли скористатися своїми можливостями «критичних мислителів», важливо, щоб вчитель розвивав у них низку важливих якостей, серед яких Д. Халперн виділяє:

1. Готовність до планування. Оскільки думки часто виникають хаотично, важливо упорядкувати їх, вирішити, у якій послідовності їх викласти. Упорядкованість думки – ознака впевненості.
2. Гнучкість. Якщо учень не готовий сприймати ідеї інших, він ніколи сам не зможе стати генератором ідей. Гнучкість дозволяє почекати з винесенням судження, поки учень не буде мати різноманітну інформацію.
3. Наполегливість. Часто, зіштовхуючись з важкою задачею, учні вирішують відкласти її розв'язання на невизначений час. Вчителю слід виробляти наполегливість у напруженні розумових сил, тоді учні обов'язково досягнуть значно ліпших результатів навчання.

4. Готовність виправляти свої помилки. Людина, що критично мислить, намагатиметься не виправдати свої неправильні рішення, а зробити правильні для себе висновки, скористатися помилкою для продовження навчання.
5. Усвідомлення. Це дуже важлива якість, що передбачає уміння спостерігати за собою в процесі розумової діяльності, відслідковувати перебіг міркувань.

6. Пошук компромісних рішень. Важливо, щоб ухвалені рішення могли сприйняти інші люди, інакше ці рішення так і залишаться на рівні висловлювань [10].

Підсумовуючи викладений матеріал, важливо зазначити, що результатом навчальної діяльності школярів є не лише високий рівень розвитку мисленнєвої діяльності та інших психічних процесів, а формування інтегративних характеристик інтелекту учня, які об'єднують у собі такі сфери людської особистості, як креативність, моральність, волева регуляція, мотиваційна спрямованість, самостійність та критичність розуму.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Андерсон Дж. Когнитивная психология / Дж. Андерсон. – [5-е изд.] – СПб. : Питер, 2002. – 496 с.
2. Заброцький М.М. Вікова психологія: Навч. посібник. – К.: МАУП, 1998. – 92 с.
3. Зак А.З. Развитие и диагностика мышления подростков и старшеклассников / А. З. Зак. — М.; Обнинск: ИГ—СОЦИН, 2010. — 350 с.
4. Заїка В.Є., Рєпкін В.В., Рєпкіна Г.В. Навчальна діяльність школярів: рівні сформованості її компонентів (Початок) // Практична психологія та соціальна робота. – 2012. - № 1. – С. 66-80.
5. Заїка В.Є., Рєпкін В.В., Рєпкіна Г.В. Навчальна діяльність школярів: рівні сформованості її компонентів (Закінчення) // Практична психологія та соціальна робота. – 2012. - № 2. – С. 61-62.
6. Крайг Г. Психология развития. - СПб.: Питер, 2000. - 992 с.
7. Немов Р.С. Психология: учебн. для студ. высш. пед. учебн. заведений: в 3 кн. – 5-е изд. – М.: Гуманитар. изд. центр ВЛАДОС, 2004. – Кн.1. Общие основы психологии. – 687 с.
8. http://triz.natm.ru/trizz/triz_p00.htm.

9. <http://sites.znu.edu.ua/interactiv.edu.lab/125.ukr.html> /Терно С. О. Критичне мислення – сучасний вимір суспільствознавчої освіти /С. О. Терно. – Запоріжжя: Просвіта, 2009. – 268 с.
10. <http://vashpsixolog.ru/psychodiagnostic-school-psychologist>.

**КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ:
реалії, проблеми, перспективи**

ЗМІСТ	
ВСТУП.....	3
dr Mirosław Karpiuk WARUNKI ŚWIADCZENIA USŁUG TURYSTYCZNYCH PRZEZ PRZEDSIĘBIORCÓW	4
dr Maria Koniusz TURYSTYKA JAKO CZYNNIK ROZWOJU SPOŁECZNO – EKONOMICZNEGO REGIONU STRESZCZENIE	10
Архипова Л. М. ЕКОЛОГІЧНА ГРАМОТІСТЬ ПРАЦІВНИКІВ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ ЯК ВАЖЛИВИЙ ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ	17
Бенько М. М. ЗАСАДИ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОБЛІКУ, АНАЛІЗІ І КОНТРОЛІ.....	20
Болух А. А. НЕОБХІДНІСТЬ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ВАЛОВОЇ ТОРГОВОЇ НАЦІНКИ ДЛЯ ЦІЛЕЙ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ	23
Ботан І. О. ХАРАКТЕРНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ТУРИЗМУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ.....	25
Буднік С. В. ТУРИСТИЧНА ОСВІТА В КОНТЕКСТІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ КРАЇНИ.....	29
Височин І. В. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВНУТРІШНЬОЇ ТОРГІВЛІ В УКРАЇНІ.....	32
Вишневська Н. М. ВИСОКОКВАЛІФІКОВАНИЙ ПЕРСОНАЛ ЯК ЗАПОРУКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ.....	35
Вікарчук О. І. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА НАПРЯМИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ПІДПРИЄМСТВА	37
Гребенюк Ю. С. КОМУНІКАТИВНА ПІДГОТОВКА МЕДИЧНИХ СІСТЕР ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ. 40	
Дмитрієва С. М., Богатирчук Т. РОЗВИТОК МИСЛЕННЯ УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ ЯК УМОВА ПІДВИЩЕННЯ ЇЇ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ.....	41
Дмитрієва С. М., Євдокимова Ю. М. ЧИННИКИ МІЖОСОБИСТІСНОЇ ВЗАЄМОДІЇ У ГРУПАХ РОВЕСНИКІВ	45
Дмитрієва С. М., Левчук І. М. ГВОРЧІ ЗДІЙНОСТІ ОСОБИСТОСТІ ЯК УМОВА ЇЇ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ 49	
Дубравська Н. М. ЯКІСНА ВИЩА ОСВІТА ЯК УМОВА ВХОДЖЕННЯ ДО ЗАГАЛЬНОЄВРОПЕЙСЬКОГО ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ	53
Захарчук С. С. ВПЛИВ ФАКТОРІВ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ.....	55
Калініченко О. О. ПЕРСПЕКТИВИ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	59

**КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ:
реалії, проблеми, перспективи**

Клімова І. О. СТАТИСТИЧНЕ ОЦІНЮВАННЯ РИНКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОДУКЦІЇ НА ОСНОВІ КЛАСТЕРНОГО АНАЛІЗУ	61
Коваль О. А. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	63
Кондратюк Д. М. ПОСТАЧАННЯ РЕСУРСІВ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ.....	65
Копіцева Н. Й. ДІЄВА ДЕРЖАВНА МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА ЯК ЧИННИК ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНИ	68
Кошовальчук П. І. ВИКОРИСТАННЯ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИХ ТРЕНІНГІВ У СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ.....	71
Куценко В. І. SWOT-АНАЛІЗ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКИХ ТЕРИТОРІЙ.....	73
Максимець С. М. ПСИХОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО ФАХІВЦЯ	77
Максимець К. С. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ МОТИВАЦІЇ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ЕКОНОМІЧНО РОЗВИНУТИХ КРАЇНАХ.....	78
Миценко Д. В. БОЛОНСЬКИЙ ПРОЦЕС В УКРАЇНІ: ПЕРЕБІГ ТА ПРОБЛЕМИ	80
Момонт Т. В. ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДОКУМЕНТООБОРОТУ ЯК НЕВІДСМНОЇ СКЛАДОВОЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОЗДАТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ІНДУСТРІЇ ТУРИЗМУ	81
Мосійчук І. В. СУТНІСТЬ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ.....	86
Мохненко А. С. ОЦІНКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ РЕГІОНУ	89
Нікітчина О. В. РОЗВИТОК ДОБРОВОЛЬНОГО МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА СИСТЕМУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я	92
Піцак О. Б. ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ	95
Осинов В. І., Терехова В. В. ПРОЦЕСНИЙ ПОДХІД К УПРАВЛЕННЮ ПІДПРИЄМСТВОМ С ИСПОЛЬЗОВАНИЕМ СОВРЕМЕННЫХ СРЕДСТВ МОДЕЛИРОВАНИЯ.....	98
Остлов В. И., Клевцова Н. Б. СТАНДАРТИЗАЦИЯ ИНФОРМАЦИОННЫХ ПОТОКОВ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ИНФОРМАЦИИ И ЕЕ ПРИМЕНЕНИЕ ПРИ ИНТЕГРАЦИИ РАЗНОРОДНЫХ ИНФОРМАЦИОННЫХ СИСТЕМ.....	99
Осинов В. И., Арбекова Н. А. МЕТОД БАЙЕСА В ПРЕОБРАЗОВАНИИ НЕСТРУКТУРИРОВАННОЙ ИНФОРМАЦИИ.....	100

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ:
реалії, проблеми, перспективи

Осапов В. И., Сергеева Н. В. BUSINESS INTELLIGENCE КАК СРЕДСТВО ОБЕСПЕЧЕНИЯ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ПРЕДПРИЯТИЯ.....	101
Пазлов К. В. СТАДИИ КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ РОССИЙСКОЙ ЭКОНОМИКИ.....	103
Падалок К. О. ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕГРОВАНИХ МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ.....	106
Писаренко П. В. РЕФОРМУВАННЯ ВИЩОЇ АГРАРНОЇ ОСВІТИ НА ЗАСАДАХ ЕКОЛОГІЗАЦІЇ.....	108
Писаренко В. В. ОСОБЛИВОСТІ ЦІНОУТВОРЕННЯ НА ОВОЧЕВУ ПРОДУКЦІЮ.....	111
Пойга І. О. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ РИНКОМ ПОСЛУГ.....	117
Рудик О. Г., Чан Г. ПРОБЛЕМАТИКА МНОГОКРИТЕРИАЛЬНОЙ ОПТИМИЗАЦИИ И ОПТИМАЛЬНОСТИ ПО ПАРЕТО.....	119
Саух І. В. СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ В СИСТЕМІ ОЦІНКИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПОТЕНЦІАЛУ ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА.....	120
Сковлок Д. Ю. КОНКУРЕНТОЗДАТНІСТЬ ОСОБИСТОСТІ ЯК ПРЕДМЕТ ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	123
Трофимчук А. Б. СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ ПОВЕДІННЯ З ВІДХОДАМИ КАМЕНЕОБРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	125
Федоренко Ю. Ю. ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО ФАХІВЦЯ У ПРОЦЕСІ ЙОГО ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ ПІД ЧАС НАВЧАННЯ В ШКОЛІ.....	127
Халімовська І. В. АНАЛІЗ МОДЕЛЕЙ ПОВЕДІНКИ СПОЖИВАЧА ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ.....	129
Чебан Т. М. УПРАВЛІНСЬКИЙ ОБЛІК В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ БАНКУ.....	131
Шевченко Л. С. ВТОРИННА ЗАЙНЯТІСТЬ ВИКЛАДАЧІВ У КОНТЕКСТІ КОНТРАКТНОЇ ПОЛІТИКИ УНІВЕРСИТЕТУ.....	134
Шиманська В. В. ОСНОВНІ ВЕКТОРИ РОЗВИТКУ ТУРИСТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	137